

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG
Budapest
Pf.: 773
1535

Ügyszám: IV/279-1/2018.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <i>IV/279-2/2018</i>	
Érkezett: 2018 ÁPR 09.	
Példány: <i>1</i>	Kezelőiroda:
Melléklet: <i>0</i> db	<i>ju</i>

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott Dr. Mester Csaba Ügyvédi Iroda (1082 Budapest, Üllői út 46. II/17.; tel/fax: 1/303-67-39; e-mail: mestercsaba@index.hu; eljáró ügyvéd: dr. Mester Csaba) a fentebb megjelölt ügyszámon folyamatban lévő ügyben XXXXXXXXXX **indítványozó** már korábban csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőjeként eljárva, hivatkozással a 2018. február 28. napján kelt felhívásra – megszabott határidőn belül – az alábbi

indítvány-kiegészítést

terjesztem a Tisztelt Alkotmánybíróság elé.

A Tisztelt Alkotmánybíróság hivatkozott felhívása szerint;

„Beadványa nem tartalmaz kellő, alkotmányjogi érvekkel alátámasztott indokolást arra nézve, hogy a támadott bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel. Felhívom szíves figyelmét, hogy az indokolásnak célszerű kiterjednie az Alaptörvénynek az alkotmányjogi panaszban hivatkozott valamennyi rendelkezésére, illetve arra, hogy azokat miért és mennyiben sérti a támadott bírói döntés.”

Elsődlegesen hivatkozom arra, hogy alkotmányjogi panaszomban pontosan megjelöltem, hogy a Kúria Pfv.IV.22.196/2016/7. számon meghozott részítéletét, mint az ügyben született végleges bírói határozatot tartom Alaptörvény-ellenesnek, mivel az sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését. Az ügyben a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság által meghozott döntés ugyanis az indítványozó azon Alaptörvényben deklarált, alkotmányos meghatározottságú jogát sérti, miszerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy a bíróság jogai és kötelességei tekintetében tisztességes eljárás keretében hozzon döntést.

Az ügy lényegi tényállását tekintve az Alaptörvény-ellenesség abban áll, hogy a Kúria súlyosan jogszabálysértő módon járt el, amikor a felülvizsgálati eljárásra, mint rendkívüli perorvoslati eljárásra vonatkozó törvényi rendelkezések ellenére a jogerős bírósági (rész)ítéletet részben hatályon kívül helyezte és **csakis a nem vagyoni kártérítés összegén módosítva azt 1.000.000,- Ft-ról 500.000,- Ft-ra leszállította.**

A Kúriának a jelen esetben nem volt törvényi lehetősége arra, hogy a hivatkozott döntését a megjelölt tartalommal meghozza. A felülvizsgálati eljárás ugyanis egy a rendes polgári eljáráshoz képest nyilvánvalóan szűkített tartamú, rendkívüli perorvoslati eljárás, amely során a rendes eljáráshoz képest a Kúriának szűkített mozgástere, vagyis szűkített hatásköre van.

A Pp. 270.§ 2) bekezdése értelmében a jogerős ítélet felülvizsgálatát a Kúriától csakis akkor lehet – alappal – kérni, amennyiben a jogerős ítélet konkrét, meghatározott, **a felülvizsgálati kérelmet**

előterjesztő fél által **MEGJELÖLT** jogszabályt sért. Azon okból is kiemelkedően jelentős követelmény, hogy a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél a jogerős ítélet által sértett jogszabályt **PONTOSAN** megjelölje, mert a jogerős ítéletet a Kúria a Pp. 275.§ (2) bekezdésének megfelelően csakis a kérelem keretei között bírálhatja felül. Ezen legutóbb hivatkozott Pp. szakasz azt is jelenti, hogy a Kúria kötve van azon jogszabályokhoz, jogszabályhelyekhez, amelyeket a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél megjelölt. A Kúria amennyiben jogszabálysértést állapít meg, akkor csakis azon jogszabályok megsértését állapíthatja meg, amelyekre hivatkozás történt a felülvizsgálati kérelemben. A Kúria nem rendes jogorvoslati bíróság, nem hivatkozhat újabb jogszabályhelyekre, mivel ebben az esetben a kérelem kereteihez való kötöttség egyértelműen sérülne.

Az előző bekezdésben foglaltak okán hivatkozom a folyamatban volt perben felülvizsgálati kérelmet előterjesztő III.r. alperes felülvizsgálati kérelmének alábbi – összefoglaló – részére szószerint;
„Határozott álláspontunk szerint, mivel I. rendű felperes semmilyen konkrét nem vagyoni hátrányt, illetve kárt nem igazolt III. rendű alperes vonatkozásában, III. rendű alperes irányában nem vagyoni kártérítés megítélésének nem lehet helye.

A fentiekben előadottakra tekintettel határozott álláspontunk szerint a másodfokú bíróság ítélete megsértette a Ptk. 75.§ (1) bekezdésében, 76.§-ában, 355.§ (1) és (4) bekezdésében, illetve a Pp. 3.§-ában, valamint a 221.§ (1) bekezdésében foglalt rendelkezéseket.

*Fentiekre tekintettel kérjük a Tisztelt Kúriát, hogy felülvizsgálati kérelmünknek helyt adni szíveskedjen, ennek megfelelően kérjük a Tisztelt Kúriát, hogy a támadott ítéletet **elsődlegesen** megváltoztatni szíveskedjen olyan módon, hogy I. rendű felperes kereseti kérelmét III. rendű alperes vonatkozásában teljes mértékben elutasítani, illetve I. rendű felperest perköltségeinkben marasztalni szíveskedjen. **Másodlagosan** kérjük, hogy a Tisztelt Kúria a támadott ítéletet III. rendű alperes vonatkozásában teljes egészében hatályon kívül helyezni és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasítani, illetve I. rendű felperest perköltségeinkben marasztalni szíveskedjen.” – felülvizsgálati kérelem 5. oldal második fele –*

A felülvizsgálati kérelem tehát számos jogszabályi hivatkozást tartalmazott, ezen hivatkozások határozzák meg a felülvizsgálati eljárás terjedelmét, annak kereteit, e vonatkozásban nem valamiféle példázó, hanem kimerítő, avagy taxatív felsorolásról van szó. Később még visszatérek rá, de már itt kiemelem, hogy **a felülvizsgálati kérelemben az azt előterjesztő a Pp. 206.§ (1) és (3) bekezdésére egyáltalán nem hivatkozott!**

A jelen ügyben **a Kúria tiltott felülmérlegelést végzett**, ebben a körben már az alkotmányjogi panaszomban is hivatkoztam a releváns bírói gyakorlatra, így a BH 2012.7.179 és BH 2002.1.29 számon közzétett eseti döntésekre, ezt kiegészítve hivatkozom az alábbi további döntésekre;

BH 2012.5.121.

*„I. A jogszabályok keretei között a kapcsolattartás időtartamának, módjának, feltételeinek, a gyermek átadás-átvétele helyének és más részleteinek meghatározása **bírói mérlegelés körébe tartozó kérdés, amely felülvizsgálattal eredményesen nem támadható.** (...)*

*A peres felek a kapcsolattartással összefüggő felülvizsgálati kérelmükben tehát lényegében a másodfokú bíróság mérlegelési tevékenységét kifogásolva a Pp. 206.§ (1) bekezdésének sérelmét állították. **A bizonyítékok mérlegelése a bíróság törvényi felhatalmazáson alapuló perbeli cselekménye. A felülvizsgálati eljárásban felülmérlegelésre, a bizonyítékok eltérő értékelésére jogi lehetőség nincsen.** A mérlegeléssel megállapított tényállás – ha az nem iratellenes, nem okszerűtlen és logikai ellentmondást sem tartalmaz – nem támadható, ahogyan jelen esetben sem.”*

BH+ 2006.12.543

„A bíróság a kártérítés összegét, ha az szakértői vélemény, vagy más bizonyíték alapján nem állapítható meg, a per összes körülményeinek mérlegelésével belátása szerint határozza meg. (...)

A bíróság a mérlegelési körébe vont adatok értékelésénél eljárási szabályt nem sértett, döntése okszerűtlennek nem tekinthető. **A felülvizsgálati eljárás keretében a körülmények újabb egybevetésére és értékelésére nincs eljárásjogi lehetőség.**”

BH 2000.2.81

„Ha a bíróság a közúti baleset kapcsán keletkezett kárt széles körű bizonyítás lefolytatása után, a bizonyítékok mérlegelésével megosztja, és **a mérlegelése, az értékelése nem okszerűtlen, a fél alaptalanul kéri a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok eltérő módon történő értékelését.** (...)

A felülvizsgálati eljárásban – a felülmérlegelés tilalma folytán – nincs helye a bizonyítékok újabb egybevetésének és értékelésének. Ennélfogva a Legfelsőbb Bíróság azt vizsgálhatta, hogy a – felülvizsgálati kérelemben is vitatott – fő kérdés: a felperes előzése szabályosságának megítélése tekintetében a jogerős ítélet indokolása megfelel-e a Pp. 206.§-a (1) bekezdésében foglaltaknak.”

Mfv. I. 10.414/1996/7. sz.

„I. A nem vagyoni kártérítés összegét az eset konkrét sajátosságainak és a károsult személyi körülményeinek mérlegelésével kell meghatározni. (...)

Az említettekből következően – miként ezt a bírói gyakorlat is tükrözi – a bíróságok a nem vagyoni kárt összegét az eset konkrét sajátosságainak figyelembevételével, az ügyben szereplő károsult személyi körülményeinek alapulvételével határozzák meg. **A bíróságnak ez a mérlegelése az 1952. évi III. törvény (Pp.) 270.§-a értelmében nem lehet a felülvizsgálati eljárásban a felülmérlegelés tárgya.** A nem vagyoni kártérítés az említett alkotmánybírói határozat alapján a) csupán „körülbelül” másnemű előny nyújtását szolgálja, b) nem jelentheti – a fogalmából következően – a teljes reparációt, c) összege pedig nem függhet a más ügyekben meghozott döntésektől. A fentiek miatt a felperes felülvizsgálati kérelmében kifejtettek nem alapozzák meg a másodfokú ítélet törvénysértésével kapcsolatos álláspontját.”

Alkotmányjogi panaszom szempontjából az **első tételmondat**;

I. A hivatkozott bírói döntések szerint is tehát a felülvizsgálati eljárás, mint rendkívüli jogorvoslati eljárás során a Kúria az alsóbb bíróságok által elvégzett Pp. 206.§ (1) és (3) bekezdésben foglalt mérlegelő tevékenységet nem végezheti el újra, mivel ebben az esetben tiltott felülmérlegelést valósítana meg.

Nem azt állítom ezzel, hogy a Kúria az alsóbb fokú bíróságok mérlegelő tevékenységét egyáltalán nem vizsgálhatja, hanem azt, hogy **azt nem végezheti el újból**. Ebben a körben a Kúriának igen szűkre szabott mozgástere van, ahogyan ezzel összefüggésben a Tisztelt Alkotmánybíróság fogalmazott két hónappal ezelőtti határozatában;

3027/2018. (II.6.) AB határozat

„[43] A Pp. 206.§ (1) bekezdése szerint: »A bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el.« Ez a szabály a szabad bírói mérlegelést fogalmazza meg, mely a szabad bizonyítás elvének része. A bizonyítékok szabad mérlegelése a közvetlenség elvével szoros összefüggésben áll. Ez utóbbi alapelvől fakad ugyanis, hogy a bíró »csak az általa észlelt tényekre és bizonyítékokra alapítottan hozhatja meg a döntését. A bíróságnak eredeti forrásokból kell az ismereteit megszereznie és a személyes észlelése, valamint közvetlen benyomásai alapján kell az álláspontját kialakítania« (Kengyel Miklós: Magyar polgári eljárásjog. Osiris Kiadó,

Budapest, 2012, 84. o.). Addig, míg a bizonyítékoknak törvény által előre meghatározott, kötött bizonyítóereje volt, a közvetlen bírói észlelésnek nem volt ilyen jelentősége. A belső meggyőződés szerinti elbírálás ugyanakkor megtörik, ha a bizonyítási eszköz (bizonyíték) és az ítélező bíró közé egy (más személy által felvett bizonyításról készített) jegyzőkönyv vagy jelentés ékelődik. Ebbe a körbe tartozik az is, ha a jogorvoslati bíróság maga nem vesz fel bizonyítást, hanem csupán az ügy iratai (tárgyalási jegyzőkönyvei) alapján hoz döntést, és ennek során mérlegeli felül az alsóbb fokú bíróság által felvett bizonyítás eredményét. Ilyen lehet a felülvizsgálati eljárás is, ahol bizonyítás felvételének helye nincs, a Kúria pedig a rendelkezésre álló iratok alapján dönt.

[44] **A közvetlenség elvének lehető legkisebb sérelmével, de a súlyosabb mérlegelési hibák kijavítása érdekében a Kúria azt a gyakorlatot alakította ki, hogy a Pp. 206.§ (1) bekezdésén alapuló jogszabálysértést állapít meg, ha a jogerős ítélet iratellenes, illetve nyilvánvalóan okszerűtlen következtetéseket tartalmaz.** Ezekre az esetekre a Kúria fenntartja a felülmérlegelés lehetőségét (lásd a támadott ítéletben is hivatkozott: BH 2013.119. számú eseti döntést). E körben maga is megváltoztathatja a jogerős ítéletben foglalt tényállást, és ez alapján maga is hozhat új érdemi döntést (ítéletet)."

A Kúria a felülvizsgálati eljárás során tehát – az általa kialakított és az Alkotmánybíróság által is hivatkozott gyakorlata szerint – azt vizsgálhatja, hogy az alsóbb bíróság által elvégzett mérlegelés **ad1.** iratellenes-e; **ad2.** nyilvánvalóan okszerűtlen következtetéseket tartalmaz-e.

Ezen és csakis ezen esetekben jöhet szóba a felülmérlegelés lehetősége, vagyis nem egy bújtatott módon a rendes eljárási szakba tagozódó harmadfokú „újra” mérlegelésről van szó, hanem kirívóan súlyos mérlegelési hiba esetén – csakis ebben a körben való – felülmérlegelésről, a két dolog ugyanis nem egy és ugyanaz.

Alkotmányjogi panaszom szempontjából a **második tételmondat**;

II. A Kúria a felülvizsgálati eljárás során az alsóbb bíróságok mérlegelési tevékenységét – a meghatározott szűk körben is – csak akkor vizsgálhatja, ha erre a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél hivatkozik, ellenkező esetben a felülvizsgálati kérelem kereteit túllépné.

Az alkotmányjogi panaszomban is hivatkoztam rá, hogy a nem vagyoni kártérítés összegszerűsége kapcsán (tehát az egyetlen olyan kérdés kapcsán, amelyben a felülvizsgálati kérelmet a Kúria alaposnak találta) a Kúria részítéletének [15] pontja tartalmazza a Kúria álláspontját.

A Kúria ezen, hivatkozott egyetlen bekezdésben foglalkozott a nem vagyoni kártérítés összegszerűségével, annak – álláspontja szerint – eltúlzott voltával, és ezen a helyen **maga állapítja meg, hogy „MÉRLEGELÉSSEL”** állapította meg, hogy a jogerős ítélet által megállapított összeg eltúlzott volt. A Kúria azonban részítéletének indokolásában egyáltalán nem jelölte meg a Pp. 206.§ (1), illetve a Pp. 206.§ (3) bekezdését, ily módon **a Kúria egyáltalán nem jelölt meg olyan jogszabályt, amelyet a jogerős ítélet sértett volna.** Amennyiben azonban a Kúria a felülvizsgálati kérelemnek bármely részében helyt ad, akkor az egyben azt is kell, hogy jelentse, hogy a jogerős ítélet valamely jogszabályt sértette, ennek hiányában fogalmilag nem beszélhetünk alapos felülvizsgálati kérelemről.

A Kúria indokolásából azt a következtetést le lehet vonni (azzal, hogy erre a Kúriának határozottan utalnia kellene, és nem következtetés alapján kellene megfejtieni a döntés indokait), hogy a Kúria a Pp.

206.§ (1), illetve (3) bekezdését sértőnek ítélte a jogerős ítéletet. Álláspontom szerint azonban egyáltalán nem véletlen, hogy a Kúria ezen jogszabályhelyekre nem hivatkozott.

A Kúria ugyanis

ad1. egyrészt azt nem állapította meg, hogy az alsóbb bíróság mérlegelése a fentebbiek szerint súlyos hibában szenved (iratellenes és/vagy nyilvánvalóan okszerűtlen következtetéseket tartalmaz), holott **ennek hiányában felülmérlegelésre sem lett volna lehetősége,**

ad2. másrészt a Kúria nem is hivatkozhatott volna ezen jogszabályhelyekre, mivel maga a felülvizsgálat sem tartalmaz ezekre való hivatkozást, ily módon **a felülvizsgálat kereteit túllépte volna a Pp. 206.§ (1) és (3) bekezdés megsértésének vizsgálata is.**

Az előadottakat eklatánsan támasztja alá az (mint ahogyan a fentebb szószerint behivatottakból is kiténik), hogy a felülvizsgálat egyáltalán nem tartalmaz arra irányuló kérelmet, hogy a Kúria a jogerős ítélet által megállapított nem vagyoni kártérítés összegét szállítsa le. A felülvizsgálati kérelem csakis kereset elutasítására- (elsődleges) és hatályon kívül helyezésre (másodlagos) irányuló kérelmeket tartalmaz.

A Kúria tehát hatáskörét túllépve, a felülvizsgálati keretein túlterjeszkedve mérlegelte felül a jogerős ítéletet meghozó bíróság összecszerúség tekintetében már elvégzett mérlegelő tevékenységét.

Összefoglalva az eddigieket;

I. A felülvizsgálati eljárás, mint rendkívüli jogorvoslati eljárás során a Kúria az alsóbb bíróságok által elvégzett Pp. 206.§ (1) és (3) bekezdésben foglalt mérlegelő tevékenységet nem végezheti el újra, mivel ebben az esetben tiltott felülmérlegelést valósítana meg.

II. A Kúria a felülvizsgálati eljárás során az alsóbb bíróságok mérlegelési tevékenységét – a meghatározott szűk körben is – csak akkor vizsgálhatja, ha erre a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél hivatkozik, ellenkező esetben a felülvizsgálati kérelem keretei túllépné.

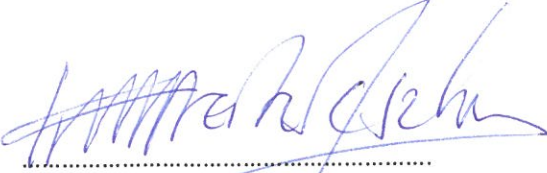
Alkotmányjogi panaszom szempontjából a **harmadik tételmondat**;

III. Mivel a jelen ügyben a Kúria az I-II. tételmondatokban meghatározottakat sértve járt el, hatáskörét két szempontból is túllépte, ezzel a Kúria megsemmisíteni kért részítelete sérti az indítványozó Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése által deklarált tisztességes eljáráshoz való jogát.

Az előadottak alapján kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a megszabott határidőn belül benyújtott indítvány-kiegészítésemet elfogadni, egyben alkotmányjogi panaszomat befogadni, és az eljárás során az előterjesztett határozott kérelmemnek megfelelően a Kúria részíteletet megsemmisíteni szíveskedjék.

Budapest, 2018. április hónap 05. napja

Tisztelettel,

.....
Dr. Mester Csaba Ügyvédi Iroda

Dr. Mester Csaba
Ügyvédi Iroda
1082 Budapest, Üllői út 46. II/17
Adószám: 18197220-2-42
Tel./fax: 303-6739